

EGGOZA

FEBRUĀRIS 2020

Projekts
"PuMPuRS"

Barikāžu
diena

Latvijas
Skolas
soma

Tikšanās ar
Valdi Zatleru

20. janvāris - Barikāžu aizstāvju atceres diena

Naktī uz 1991. gada 13. janvāri PSRS armijas tanki aplenca Lietuvas AP ēku, ieņēma Lietuvas TV, radio, telegrāfu. Tika nogalināti 14 un ievainoti 110 cilvēki. Sakarā ar vardarbību Lietuvā un iespējamo bruņoto apvērsumu Latvijā plkst. 4.45 Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs D. Īvāns radiouzrunā aicināja Latvijas iedzīvotājus aizsargāt valsts stratēģiski svarīgos objektus un pulcēties Rīgā 11. novembra krastmalā plkst. 14.00 uz Vislatvijas protesta manifestāciju (piedalījās apmēram 500 tūkst. cilvēku).

Sākās barikāžu celtniecība, lai aizsargātu Latvijas Republikas Augstāko Padomi, Ministru padomes ēkas, Radionamu Doma laukumā, telefona un telegrāfa centrāli, tiltus, Radio un televīzijas centru Zaķusalā. Rīdziniekiem palīgā devās citu pilsētu un lauku iedzīvotāji ar smago tehniku. 15. janvārī Interfronte un Latvijas kompartijas ortodoksālais spārns (Latvijas kompartijas sašķelšanās) izveidoja Vislatvijas glābšanas komiteju, kura gatavojās pārņemt varu Latvijā. OMON vienība sāka uzbrukumus barikāžu aizstāvjiem (OMON darbība Latvijā). Latvijas un citu Baltijas valstu centienus atgūt neatkarību atbalstīja Krievijas augstākās amatpersonas.

1991. gada 13. janvārī Tallinā Krievijas, Igaunijas un Latvijas valstsvīri parakstīja kopēju paziņojumu, kurā nosodīja militāristu vardarbīgās akcijas pret Baltijas valstīm un to iedzīvotājiem. B. Jeļcins un A. Gorbunovs parakstīja arī Krievijas un Latvijas Republikas līgumu par starpvalstu attiecību veidošanas pamatiem.

Barikāžu dienu laikā tika izveidots Sabiedriskās drošības departaments, kas koordinēja un vadīja arī tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbu. Kad politiskā situācija stabilizējās, barikādes Rīgā pakāpeniski sāka nojaukt.

Tikšanās ar Valdi Zatleru

Katru mēnesi mūsu skolā notiek interesantas tikšanās ar sabiedrībā pazīstamām personām, piemēram, psihologiem, populāriem cilvēkiem, garīdzniekiem, sportistiem u.c. Visas tikšanās paplašina skolēnu redzesloku, papildina mūsu zināšanas, izraisa pārdomas par cilvēciskām vērtībām. 2020. gada 27. janvārī tikāties ar Latvijas Valsts eksprezidentu Valdi Zatleru.

Valdis Zatlers ir latviešu politiķis, bijušais Latvijas Valsts prezidents (2007.–2011.). Līdz tam viņš bija ārsts, traumatologs - ortopēds, Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas valdes priekšsēdētājs. No 1994. gada līdz kļūšanai par Valsts prezidentu 2007. gadā V. Zatlers vadīja Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcu, būdams tās direktors, no 2004. gada arī valdes priekšsēdētājs. Līdztekus viņš no 2003. līdz 2008. gadam vadīja Latvijas Traumatologu - ortopēdu asociāciju. Kopš 2011. gada, kad ierosināja referendumu par 10. Saeimas atlaišanu, V. Zatlers bija arī paša dibinātās Zatlera Reformu partijas priekšsēdētājs, bijis 11. Saeimas deputāts.

Mēs ar pacietību gaidījām šo tikšanos. Pasākumu organizēja un vadīja kulturoloģijas skolotāja Jeļena Matjakubova. Gan vidusskolēni, gan mūsu skolotāji un direktore Svetlana Semenko uzdeva daudz jautājumu bijušajam Latvijas Republikas prezidentam. Mūsu tikšanās laikā Valdis Zatlers iepazīstināja ar savu biogrāfiju, dalījās ar savu lielo dzīves

Valdis Zatlers

pieredzi, pastāstīja par savu izglītību, par dažādiem medicīnas notikumiem savā dzīvē, par politisko darbību, par saviem uzskatiem politikā, ekonomikā, par apbalvojumiem un pagodinājumiem. Valdis Zatlers ļoti daudz pievērsa uzmanību skolēniem un uzdeva daudz jautājumus saistībā ar mūsu dzīves redzesloku, uzskatiem.

Eksprezidents stāstīja skolēniem, kā padarīt savu dzīvi labāku un kā pareizi izvēlēties dzīves ceļu. Manuprāt, viņš cenšas padalīties ar savu gudrību. Skolēniem bija unikāla iespēja uzzināt, cik svarīgi ir nepalaist garām likteņa piedāvātos pavērsienus un nejaušās iespējas, kas rezultātā aizved līdz dzīves lielākajai virsotnei un augstākajam mērķim. Iespējams, ka galvenais faktors bija iedvesmot mūs uz jauniem darbiem un man liekas, ka viņam sanāca, jo personīgi es esmu iedvesmota pēc šīs tikšanās.

Latvijas Republikas eksprezidents Valdis Zatlers ir labsirdīgs un ļoti gudrs cilvēks, par to liecina viņa darbi. Valdis Zatlers kā Valsts prezidents aktīvi iestājās par Latvijas politiskās un ekonomiskās konkurētspējas veicināšanu, tiesiskuma stiprināšanu un politiskās sistēmas modernizāciju. Ņemot vērā ekonomisko krīzi, kuru šajā periodā piedzīvoja Latvija, par viņa galvenajiem uzdevumiem kļuva politiskās stabilitātes nodrošināšana, valsts starptautiskās reputācijas veicināšana, dialogs ar sabiedrību, regulārs atbalsts valdībai kritiskos brīžos. Valda Zatlera ārpolitiskā darbība ir stiprinājusi Latvijas ārējo drošību, pārliecību par Latvijas ekonomisko ilgtspēju, ir attīstījusi Latvijas eksporta tirgus un uzlabojusi mūsu valsts un Krievijas attiecības.

Gribas pateikt, paldies visiem pasākuma organizatoriem – skolotājiem, kuri uzaicināja šo gudro erudīto cilvēku uz mūsu Rīgas Zolitūdes ģimnāziju. Es esmu ļoti pateicīga un ļoti lēpojos, ka satiku mūsu bijušo Latvijas Valsts prezidentu Valdi Zatleru!

Par atbalstu priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai

Projekts "PuMPuRS"

Izglītības kvalitātes valsts dienests (IKVD), paredzot iesaistīt vismaz 80% Latvijas pašvaldību, īsteno Eiropas Sociālā fonda projektu Nr. 8.3.4.0/16/I/001 "Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai", lai mazinātu to bērnu un jauniešu skaitu, kas pārtrauc mācības un neabsolvē skolu. Projekts veicina ilgtspējīgas sadarbības sistēmas veidošanu starp pašvaldību, skolu, pedagogiem un vecākiem, lai laikus identificētu bērnus un jauniešus ar risku pārtraukt mācības un sniegtu viņiem personalizētu atbalstu. Pasākumi vērsti uz agrīnu problēmas diagnostiku un situāciju risināšanu, kas pretējā gadījumā prasītu daudz vairāk resursu un varētu būt mazāk efektīvi.

Projekta mērķis: samazināt priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, īstenojot preventīvus un intervences pasākumus 611 izglītības iestādēs visā Latvijā. Mērķa grupa: vispārējo izglītības iestāžu 5.-12. kl. skolēni; profesionālās izglītības programmu 1.-4. kursu audzēkņi.

Ko iegūst skolēni: Katram projektā "PuMPuRS" iesaistītajam skolēnam pedagogs vai psihologs semestra sākumā izveido individuālo atbalsta plānu, kurā izvērtē mācību pārtraukšanas riskus un paredz nepieciešamos pasākumus šo

risku mazināšanai.

Projekta īstenošanas laiks: 03/2017 – 12/2022 (6 gadi).

Iesaistīties projektā tiek piedāvāts gadījumos, kad skolēns kādā no mācību priekšmetiem var saņemt nepietiekamus vērtējumus mācīšanās grūtību dēļ, iepriekšējā apguves posmā iekavētas mācības vai zemu mācību sasniegumu dēļ, vai latviešu valodas grūtību dēļ apgrūtināta mācību priekšmetu apguve latviski.

Atsauksmes par projektu gan no pedagogiem, gan skolēniem pēc pirmā aizvadītā mācību semestra mūsu skolā ir pozitīvas. Izglītojamie un vecāki atzīst, ka konsultācijas ir ļoti noderīgas un labprāt turpinās sadarboties ar pedagogiem. Vairāk informācijas par projektu mājas lapā <http://www.pumpurs.lv>

PuMPuRS

Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai

Aleksandrs Sverdlovs 12.a

Mūsu skolēni – Rīgas lepnums

Iedomājieties, ka jūs esat viens no Rīgas domes locekļiem: jūs esat tiesīgi pieņemt svarīgus lēmumus un pārstāvēt valsts iedzīvotāju intereses. Tāda iespēja ir mūsu skolniecei Andželikai Silleri, bet ir viena niance - viņa pārstāvēja mūsu skolu Rīgas Skolēnu domes parvaldē. Intervējot Anželiku, es uzzināju par Rīgas Skolēnu domes sastāvdaļām, to funkcijām un darba procesa gaitu. Tieši šo informāciju es gribētu piedāvāt mūsu avīzes lasītājiem.

Rīgas Skolēnu domi 2019./2020. g. veido Ārējo sakaru daļas vadītājs, Ārējo sakaru daļas vadītāja vietnieks, Juridiskās un finanšu daļas vadītāja, Juridiskās un finanšu daļas vietnieks, prezidente, viceprezidente, projektu koordinatore, lietvede, Rīgas Skolēnu domes konsultante.

Kas vispār ir RSD?

Rīgas Skolēnu dome ir platforma, kas nodrošina iespēju Rīgas skolēniem īstenot savas idejas un attīstīt sevi, tajā pašā laikā palīdzot to darīt arī citiem. Esam aktīvu jauniešu kopums,

kas rod prieku radot un darbojoties kopā. Ar dažādiem projektiem mazinām pasīvo skolēnu skaitu Rīgā, nodrošinot lietderīgas laika pavadīšanas iespējas un skolēnu iesaisti sabiedriskajā dzīvē, atbalstām Rīgas skolēnu pašpārvaldes un veicinām to efektīvu darbību, pārstāvam Rīgas skolēnu viedokli un veidojam komunikāciju starp lēmēj institūcijām un skolēniem, lai arī jaunieši sajostos kā pilnvērtīga un lemtspējīga sabiedrības daļa. Rīgas Skolēnu domē ikkatrs var gūt zināšanas, kontaktus un pieredzi, kas noderēs nākotnē, kā arī izzināt un attīstīt savas prasmes.

Kā strādā RSD?

RSD darbs tiek organizēts darba grupās - katram projektam/pasākumam tiek izveidota sava darba grupa, kur no valdes ir 2 koordinatori, kas palīdz darba grupu vadītājiem un uzrauga darba grupu darbību. RSD darbojas arī divas pastāvīgas struktūrvienības - Ārējo sakaru daļa, kas atbild par RSD ārējo tēlu, sociālajiem tīkliem u.t.t., un Juridiskā un finanšu daļa, kas uzrauga, lai viss notiktu, kā tam jānotiek un kopā ar valdi plāno RSD budžeta sadalījumu un izlietojumu.

Rīgas Skolēnu dome – ta ir organizācija, kura var ietekmēt katras skolas ikdienišķu un palīdzēt skolēniem iegūt kvalitatīvu izglītības līmeni jebkurā Rīgas skolā. Dažiem tā ir iespēja izmēģināt savus spēkus tik atbildīgā amatā kā RSD loceklis un iegūt nenovērtējamu pieredzi šajā sfērā.

Kirills Voronins 12.a

Skolēnu Pašpārvaldes ieguldījums 1. semestrī

Šogad mūsu Skolēnu pašpārvaldes komanda vēlējas mainīt ierasto skolas dzīvi, atdzīvināt skolas ikdienas rutīnu ar krāsām – jauniem, interesantiem pasākumiem un idejām. Skolēnu pašpārvaldes uzdevumos ir arī rast risinājumu skolas dzīves jautājumiem, kas satrauc skolēnus.

Par to, ka būsime aktīvi, mēs nolēmām jau gada sākumā un piedalījāmie projektā „Laimes koks”. 6. septembrī mēs stādījām 2 “Laimes kokus” mūsu skolas pagalmā. Viss sākas no domas. Doma ir stāds. Stāds ir kā bērns. No mazā augs liels. Mēs iestādījām divas sarkanas kļavas savas skolas pagalmā, lai priecētu skolotājus, skolēnus, vecākus ik rudeni, kā pateicību skolai par sniegtajām zināšanām. Mēs iestādījām kļavas savai pilsētai, lai izšūpo zaros ar vēju vissaldākās idejas. Mēs iestādījām kļavas Latvijai, lai mūsu bērni nes atmiņas un stāstus par dzimteni kā visskaistāko vietu pasaulē.

Visu gadu mēs aktīvi sadarbojāmie ar Rīgas Skolēnu Domi. 24.septembrī mūsu komanda piedalījās RSD „Atvērto durvju dienā”. Pasākumā laikā tika sniegta informācija par tēla veidošanu, kā panākt, lai Tavu pašpārvaldi pamana, kā piesaistīt auditoriju, kā komunicēt. Skolēni darbojās arī praktiski – izteica savas idejas un ieteikumus, kā arī veidoja komunikācijas plānus. Pēc pieredzes apmaiņas, 31. oktobrī norisinājās pirmais jauniešu pilsētplānošanas forums, kura laikā jauniešiem bija iespēja iesaistīties pilsētas attīstības plānošanas procesā kopā ar nozares speciālistiem. Mūsu skolēni dalījās ar idejām par pilsētas un tās apkaimju attīstību un stāstīja savu Rīgas stāstu. Tā bija iespēja arī uzzināt vairāk par pilsētplānošanas procesu, iepazīties ar citiem ieinteresētiem jauniešiem un izzināt arī pašiem savas Rīgas vērtības un pērles.

Mūsu aktivitātes krātuvē var arī atrast pašizveidotu lielu projektu „ECO-PRĀTS”. Pašpārvaldes komanda uzvarēja konkursā un saņēma finansējumu savam projektam. Tās iniciatīva bija saistīta ar ekoloģiju un “zero- waste” pamatprincipiem. Projekta mērķis bijis radīt informācijas tīklu, kur jaunieši varēs uzzināt par ekoloģijas problēmām, to risinājumu, vēlēties izmainīt savu sadzīves rutīnu. Teorētiski un praktiski dalībniekiem parādīts Latvijas un pasaules ekoloģiskais stāvoklis, un tiks prognozēts, kas mūs sagaida nākotnē. Pateicoties projekta organizatorei Anastasijai Semešinai, mēs mainījām skolēnu priekšstatu par ekoloģiju un vidi.

Šogad mēs organizējam diskusijas par svarīgām un aktuālām tēmām aktu zālē. Ņemot vērā, ka 2019. – 2020.m.g. atslēgas vārds ir varonība. Mēs runājam par to, kā izskatās mūsdienīgs varonis un kādas rakstura īpašības ir svarīgas, lai kļūtu par varoni. Nākamajās tikšanās reizēs skolēni diskutēja par jauno izglītības sistēmu un izvirzīja gan plusus, gan mīnus. Mūsaprāt, diskusijas starp skolēniem un skolas administrāciju ir nepieciešamas, lai labāk komunicētu, veidotu patīkamāku atmosfēru skolā un tā arī ir iespēja izteikties ikkatram un piedāvāt savas idejas.

Mēs vēlamies vēlreiz atgādināt, ka Skolēnu pašpārvalde ir lielisks veids, kā ikdienu iekrāsot daudz krāsainākos toņos, iegūt bagātu pieredzi, draugus un pozitīvas emocijas.

Mēs esam atvērti ikvienai idejai vai kritikai un varbūt tieši Tevis trūkst mūsu Skolēnu pašpārvaldes komandā!

Darjana Osipova 12.a

Žaņa Lipkes muzejā

2020.gada 15. janvārī mēs, 10.a klase, apmeklējām latviešu varoņa Žaņa Lipkes memoriālu, kur ne tikai uzzinājām par Lipkes dzīvi, bet arī satikām Valsts prezidentu Egilu Levitu.

Kad mēs ar klasi ienācām muzejā, sajūtām īpašu atmosfēru, jo koridori bija tumši un visa telpa izcelta ar baltu gaismu pie grīdas. Pirms tikšanās ar prezidentu mums mazliet pastāstīja par šo māju un ka reizēm cilvēki nesaprot, kāpēc muzejs ir tik tālu no centra, bet tas ir tāpēc, ka citādi šī vieta nebūtu tik īsta un bagāta ar vēsturi. Es piekrītu, jo man patika ideja celt muzeju tur, kur Žanis Lipke dzīvoja.

Tikšanās ar prezidentu mēs klausījāmies par 2. pasaules karu un holokaustu. Egils Levits uzdeva mums daudz jautājumu, lai pārbaudītu mūsu zināšanas. Es neatbildēju nevienam reizi, jo man bija bail un es slikti zinu vēsturi, taču man patika klausīties. Pēc tam mēs ar prezidentu un muzeja darbinieku devāmies augšā, lai apskatītu bunkuru, kur Ž. Lipkem izdevās pasargāt daudzus ebrejus. No stāstītā es sapratu, ka Žanis Lipke bija ļoti drosmīgs cilvēks, kurš nebaidījās ne no viena. Žanis pats uzskatīja, ka tas, ko viņš izdarīja, ir tikai cilvēka pienākums.

Ekskursijas beigās mēs parādījām savas zināšanas, spēlējot visus notikumus hronoloģiskā secībā. Man patika šis pasākums un iespēja uzzināt kaut ko jaunu. Bieži man ir garlaicīgi apmeklēt memoriālus, bet Žaņa Lipkes vēsture tiešām bija viena no neparastākajām, ko es dzirdēju.

Ksenija Matvejeva 10.a

Mūsu skolēnu recenzijas uz filmu “Dvēseļu putenis”

2020. gada 15. janvārī lielākā daļa Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas skolēnu apmeklēja kinoteātri “Forum Cinemas”, lai noskatītos filmu “Dvēseļu putenis”, kas pirmizrādi piedzīvoja 2019. gada 8. novembrī. Šo pasākumu organizēja skola.

Filmas režisors ir Dzintars Dreiberģis, kuram ir augstākā izglītība kino režijā un uzņēmumu vadībā. Vēsturiskā kara drāma tika uzņemta pēc Aleksandra Grīna tāda paša nosaukuma romāna motīviem. “Dvēseļu putenis” skatītājus aizved 100 gadu senā pagātnē. Sižets stāsta par sešpadsmit gadus veco Artūru, kurš dodas strēlniekos un kopā ar draugiem cīnās par brīvību. Savilņojošais stāsts ļauj skatītājam paskatīties uz 20. gadsimta sākuma dzīvi caur šī zēna acīm, kurš paš aizliedzīgi cīnās pretī ienaidniekam, meklē īstu mīlestību un mācās novērtēt brīvības cenu.

Skolēni bija pārsteigti par redzēto. Daudzi pamanīja, ka filma ir pelnījusi uzmanību, jo tā atspoguļo patiesās kara šausmas, kas izraisa lielu cieņu karavīriem, kuri cīnījās un atdeva dzīvību par dzimtenes brīvību. Aktieru profesionāls un sirsnīgs tēlojums aizrāva skatītājus, jo katram no viņiem izdevās iedzīvoties lomās un nodot emocijas, kas pārpildīja cilvēkus kara laikā. Filma aizkustināja līdz sirds dziļumiem, daudzi pameta zāli ar asarām acīs, jo filmā parādītais laiks bija patiešām drausmīgs.

Filma ir psiholoģiski smaga, tāpēc ka

viss tiek parādīts ļoti reālistiski, un rodas sajūta, it kā pats esi tur. Tas liecina par to, ka filmēšanas laikā īpaša uzmanība tika pievērsta katrai sīkākajai detaļai. Tā kā filma ir balstīta uz reāliem notikumiem, skatītājiem ir iespēja redzēt, kādā vidē cilvēki dzīvoja kara laikā, kā viņi tam gatavojās un kādi pārdzīvojumi tika izdzīvoti.

Gribētu pateikties atsevišķiem šī pasākuma organizatoriem par iespēju apmeklēt kinoteātri un noskatīties tik aizkustinošu filmu uz lielā ekrāna.

Daniela Sivicka 12.a

DVĒSELU PUTENIS

15.01.2020. kopā ar klases biedriem skatījāties Dzintara Dreiberģa filmu "Dvēseļu putenis" pēc Aleksandra Grīna romāna motīviem. Darbība notiek vairāk nekā pirms simts gadiem un atspoguļo vairākus vēsturiskos notikumus. Spilgtākie no tiem – Pirmais pasaules karš un 1917. gada revolūcija Krievijā.

No filmas es uzzināju, cik sarežģīta var būt situācija, ka cilvēks vairs nevar orientēties un saprast par ko viņš karo, kurā pusē un, kad tas viss beigsies. Filma sākās ar to, ka galvenais varonis, 16 gadu vecs zēns pēc mātes nāves (vāciešu, kuri bija ieradušies viņu mājās) kopā ar tēvu pieteicās latviešu strēlnieku pulkos. Filma spilgti parāda jauna cilvēka jūtas, bailes un grūtības, kuras viņam ir jāpārvar, piemēram, pirmā cīņa, tēva un brāļa zaudēšana utt. Bet galu galā, tas vairs nav 16 gadīgs puika, bet pieaudzis vīrietis ar saviem uzskatiem, principiem un nostāju. No vēsturiskās puses skatoties, filma ļoti bagāta ar notikumiem. Sākot ar Pirmā pasaules kara notikumiem

tagadējā Latvijas teritorijā, kur ir minēti gāžu uzbrukumi Nāves salā un Mītavas operācija (Jelgavas operācija), vairāk pazīstama, ka "Ziemassvētku kaujas", kur latviešu strēlnieki varonīgi pārrāva vāciešu frontes līniju vairākās vietās un iekļuva pāris kilometru aiz tās, zaudējot milzumu daudz cilvēku, kas rezultātā bija bezjēdzīgi, jo nesaņēma solīto atbalstu no Sibīrijas pulkiem.

Pēc tam tika atainota Oktobra revolūcija, kurā strēlnieki sadalījās Baltajos strēlniekos un Sarkanajos (vairums), kuri atbalstīja Ļeņina revolūciju. Filmā ir atspoguļoti jebkuras revolūcijas visspilgtākie momenti, kad brālis iet pret brāli un draugs pret draugu, revolūcijas vārdā.

Filmas sižets ātri pariet atkal Latvijā, Cēsīs, kur notiek Latvijas brīvības cīņas pret Bermonta – Avalova spēkiem, kas beidzas ar uzvaru un Latvijas neatkarību. Secinājumā es gribētu teikt, ka filmā ir pārāk daudz detaļu lai tās visas pieminētu, tomēr tās ir nozīmīgas. Kopumā man palika pozitīvs iespaids pēc filmas noskatīšanās, tai ir vairāki plusi - gan filmēšanas kvalitāte, gan kostīmi, gan aktieru spēle (dažu aktieru), bet, man liekas, ka filmas galvenā problēma ir pārāk milzīgs vēsturisko notikumu apjoms. Nav iespējams kvalitatīvi iekļaut sižetā visus notikumus, līdz ar to dažas ainas ir sarautas un ne tik skaidri saprotamas. Galvenais, ka ar šo daiļdarbu filmas veidotāji pievērš uzmanību tiem vēsturiskajiem notikumiem, kuri joprojām ietekmē mūsdienas sabiedrību.

Glebs Martjanovs, 12.B

Man par pārsteigumu, filma "Dvēseļu putenis" bija ļoti laba. Dzintars Dreiberģis, režisors, spēja nodot Pirmā pasaules kara atmosfēru, tomēr sižetā bija daži pretrunīgi momenti. Kopumā es iesaku noskatīties filmu.

Man bija interesanti aiziet ar savu klasi uz kino kā ekskursijā. Filma bija interesanta. Manuprāt, skatīties filmu ir daudz interesantāk nekā dažreiz staigāt pa ielām un klausīties gidu. Taču notikumi filmā mainījās ļoti strauji, tāpēc man bija mazliet grūti tikt līdzī un izprast filmas saturu.

Filma "Dvēseļu putenis" atspoguļo 1916.-1921. gada karadarbības. Galvenā loma ir sešpadsmitgadīgajam puisim Artūram, kurš pirms kara sākuma nekad nav turējis rokā ieroci. Nomirstot mātei, zēns ar savu tēti un brāli stājās strēlnieku bataljonā, lai cīnītos par brīvību latviešu zemē. Zaudējot savu ģimeni, savus draugus karā laikā, Artūrs kļuva vecāks un vīrišķīgāks.

Pēc manām domām, filma ir ļoti kvalitatīvi uzņemta. Īpaši spilgti ir parādīta latviešu daba un lauku dzīve, ka arī laikapstākļi un cilvēku raksturs. Žēl, ka tikai daži no mūsdienu cilvēkiem dotos aizstāvēt savu

Filmā var sajust kara atmosfēru, pasmieties, kādu brīdi pat paraudāt. Lieliska mūzika, aktieri, darbs ar kameru, atmiņā palika tikai pozitīvas emocijas.

Nesen ar klases biedriem noskatījāties vēsturisku kara drāmu "Dvēseļu putenis". Aizraujošs sižets un brīnišķīga aktieru spēle atstāja patīkamu iespaidu un pilnu galvu ar domām.

valsti, ja tas būtu patiešām nepieciešams. Skumji, ka mūsdienās mums trūkt tādas svarīgas rakstura īpašības kā vīrišķība, drosme, neatlaidība un pacietība.

Pēc filmas noskatīšanās es sapratu, kā mums visiem jānovērtē tas, par ko cīnījās latviešu karavīri, jānovērtē zeme, pa kuru mēs staigājam. Es domāju, ka tādu filmu rādīšanai jāklūst par tradīciju, lai vairāk cilvēku zinātu Latvijas valsts vēsturi, lai zinātu, ko mūsu dzimtene pārdzīvoja.

Sofya Kurochkina 11.c

Filmu “Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi” vērtē 7.c klašu skolēni

Programmas “Latvijas skolas soma” ietvaros Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas 7.c klases skolēni apmeklēja kino „Forum Cinemas”, lai noskatītos jauno animācijas filmu “Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi”. Pārdomas un diskusijas klasēs par Jēkaba, Mimmi un runājošo suņu piedzīvojumiem leģendārajā Rīgas priekšpilsētā Maskačkā ievadīja skolas projektu dienu, kuras temats ir “Es un vide man apkārt”. Piedāvājam iespēju iepazīties ar fragmentiem no 7.c klases skolēnu rakstītā un zīmētā.

Šī filma ir tapusi Nacionālā Kino centra programmā “Latvijas filmas Latvijas simtgadei”. Tas ir aizraujošs piedzīvojumu stāsts par neparastu draudzību starp runājošiem suņiem un bērniem, kas aizved uz it kā tik tuvās, bet vienlaikus tālās un noslēpumainās Maskačkas ieliņām un pagalmiem. Lai gan filmas sižets risinās vienā no Rīgas kolorītākajiem mikrorajoniem, stāsts ir tuvs ikvienam, kam patīk sekot līdzī spraiģiem notikumiem un piedzīvojumiem.

Īsi pēc studijas “Atom Art” animācijas filmas “Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi” noskatīnāša, savās pārdomās par filmā redzēto dalās 7.c klašu skolēni, kuri filmu apmeklēja programmas “Latvijas

skolas soma” ietvaros.

7.c klases skolēni viedokli izteica brīvā formā un papildināja ar zīmējumu, mēģināja saskatīt filmas problemātiku un raksturot galvenos varoņus, dalījās ar tām filmas epizodēm, kuras viņos radījušas pozitīvas emocijas.

“Mana mīļākā daļa šajā multiplikācijas filmā bija tā, kur Mimmi un Jēkabs ar runājošajiem suņiem mēģināja nozagt debesskrāpja būvniecības plānu un samainīt to pret savējo.”

“Man patika “Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi”! Man patika, kad Mimmi un Jēkabs sadraudzējās, kopā plānoja plānus un citas lietas. Vēl man patika runājošo suņu galvenais Boss un divi mazie suņi.”

“Man šķita šī filma interesanta, jo manuprāt šeit galvenā doma bija par to, ka Jēkabs negribēja braukt uz Maskačku, bet beigās viņš negribēja braukt atpakaļ uz Latviju.”

Recenzija par filmu “Tēvs Nakts”

Vienā no latviešu valodas stundām mēs noskatījāmies režisora Dāvja Sīmaņa drāmas filmu Tēvs Nakts. Sižets stāsta mums par Otrā Pasaules kara laikiem Rīgā 1941. gada beigās. Ar visiem spēkiem sabiedrību mēģina iestatīt pret ebrejiem. Tomēr katrs dara savus secinājumus un izvēlas kā rīkoties. Autors apskata arī mūsdien aktuālas problēmas – drosme, cilvēcība, spēja pabīdīt savas intereses otrajā plānā.

Visas filmas laikā mēs esam kopa ar Žani Lipki sekojam viņa domām un emocijām. Viņš ir galvenais varonis, viens no tiem kurš pieņēma lēmumu rīkoties. Soli pa solim Lipķes ģimene glābj ebrejus, riskējot ne tikai ar savām, bet arī ar glābto cilvēku dzīvībām. Mazs pagrabs kur tika rīkota slēptuve parveršās par lielu atbildību.

Visspilgtāk Žani kā cilvēku parada moments, kad ebreju glābšanas laikā viņam bija jākontaktē ar vāciešiem. Viņš

pielāgojas, meloja, glaimoja, pārkāpa savus principus. Mazākā detaļa varēja vienā brīdī nogalināt simtiem cilvēku. Režisors burvīgi rāda emocijas.

Tuvplāna izmantošana, drūmā mūzika, apgaismojuma izmaiņas palīdz sajust visu situācijas dramatismu.

“Tēvs Nakts” ir filma ar kuru var lepoties. Emocionāli stiprs un smags stāsts atgādina mums par visam zvērībām, par kuram vajag atcerēties. Tieši tāpēc es ieteicu katram noskatīties šo filmu.

Izdevumu veidoja:

Galvenās redaktores:

Valentīna Borisova

Sofya Kurochkina 11.c

Žurnālisti:

Aleksandrs Sverdlovs 12.a

Kirills Voronins 12.a

Darjana Osipova 12.a

Ksenija Matvejeva 10.a

Glebs Martjanovs 12.b

Daniela Sivicka 12.a

Galvenais dizainers:

Leonards Tesnovs 11.c